

На основу члана 24. став 7. Закона о радиодифузији („Службени гласник РС“, бр. 42/02, 97/04, 76/05, 62/06, 85/06, 86/06 и 41/09), председник Народне скупштине Републике Србије објављује

ЛИСТУ КАНДИДАТА

за избор једног члана Савета Републичке радиодифузне агенције из реда домаћих невладиних организација и удружења грађана која се превасходно баве заштитом слободе говора, заштитом права националних и етничких мањина и заштитом права деце

Кандидати за избор једног члана Савета Републичке радиодифузне агенције из реда домаћих невладиних организација и удружења грађана која се превасходно баве заштитом слободе говора, заштитом права националних и етничких мањина и заштитом права деце, јесу:

1. ГОРАН ПЕКОВИЋ и
2. МИЛОВАН ВИТЕЗОВИЋ.

О б р а з л о ж е њ е

Председник Народне скупштине Републике Србије, на основу одредаба члана 31. Закона о радиодифузији („Службени гласник РС“, бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05, 62/06, 85/06, 86/06 и 41/09), упутила је 19. и 22. јуна 2009. године јавни позив овлашћеним предлагачима, који су предложили кандидата чији је мандат истекао, за подношење предлога листе кандидата за члана Савета Републичке радиодифузне агенције.

Одбор за културу и информисање Народне скупштине Републике Србије, на седници одржаној 27. јула 2009. године разматрао достављене предлоге и констатовао да су листе кандидата које су поднели овлашћени предлагачи из члана 23. став 2. тачка 5.) Закона о радиодифузији (домаће невладине организације и удружења грађана која се превасходно баве заштитом слободе говора, заштитом права националних и етничких мањина и заштитом права деце), поднете супротно одредбама члана 24. овог закона, јер су садржале већи број кандидата од броја прописаног Законом. Одбор је предложене листе вратио предлагачима да их усагласе са Законом у року од 15 дана, односно да предложе листу на којој ће се налазити два кандидата.

Одбор је, на седници од 4. септембра 2009. године, констатовао да овлашћени предлагачи ни у додатном року од 15 дана нису усагласили листу са Законом.

Одбор је, користећи законске могућности, истог дана обавио јавни разговор са свим предложеним кандидатима: Велимиром Милошевићем, Миљенком Деретом, Рајком Ђурићем, Божом Прелевићем, Гораном Пековићем и Милованом Витезовићем. Том приликом кандидати су упознати да је Одбор, након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о радиодифузији, 9. јуна 2009. године, овлашћен да на основу поднетих предлога предложи Народној скупштини листу са два кандидата.

Одбор је, на седници од 19. октобра, већином гласова утврдио листу од два кандидата на којој се налазе: Горан Пековић и Милован Витезовић.

Одбор је закључио, да утврђену листу са овим кандидатима достави Народној скупштини, јер су се стекли услови за спровођење поступка избора једног члана Савета Републичке радиодифузне агенције из реда домаћих невладиних организација и удружења грађана која се превасходно баве заштитом слободе говора, заштитом права националних и етничких мањина и заштитом права деце, на период од шест година.

У дневном реду Друге седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије, сазване за 26. октобар 2009. године, предложена је као 52. тачка: Листа кандидата за члана Савета Републичке радиодифузне агенције из реда домаћих невладиних организација и удружења грађана.

Према члану 24. став 7. Закона о радиодифузији, председник Народне скупштине, најмање 10 дана пре одлучивања о избору чланова Савета, на погодан начин јавно објављује све важеће листе кандидата које су поднели овлашћени предлагачи, са основним биографским подацима о кандидатима.

ПРИЛОГ: Основни биографски подаци о кандидатима.

01 Број 345-3137/09
У Београду, 26. октобра 2009. године
Председник Народне скупштине Републике Србије

проф. др Славица Ђукић- Дејановић

Мр ГОРАН ПЕКОВИЋ – биографија

Мр Горан Пековић је редовни професор Факултета драмских уметности у Београду. На основним студијама и мастер студијама предаје Телевизијску продукцију, Менаџмент и маркетинг телевизије, Креативну продукцију а на специјалистичким студијама „Реклама и медији“ предмет Оглашавање, медији и друштво.

Као предавач по позиву држао је предавања на више међународних факултета и програма. Књигу „Менаџмент комерцијалне телевизије“ објавио је 1995. године. Аутор је и два практикума и коаутор више књига које третирају проблеме телевизијског менаџмента и маркетинга, медијског законодавства, оглашавања, медијске писмености и професионалног развоја. Радови су му превеђени на енглески, руски, немачки, француски и мађарски.

Од 2001. године па до 2005. године био је на функцији директора Центра за професионални развој Универзитета уметности. Оснивач је Интердисциплинарних специјалистичких студија Универзитета уметности и координатор академских специјалистичких студија „Реклама и медији“ на Факултету драмских уметности. Аутор је и координатор првих интердисциплинарних студија „Извештавање“ које су реализоване у сарадњи са Факултетом политичких наука и Универзитетским колеџом из Осла.

Посебно су значајне његове активности на координацији више капиталних пројеката. То су пре свега пројекти консалтинга из области културе, уметности и медија за Универзитет уметности Улан Батор из Монголије као и за институције културе из Грузије, локалне телевизије попут ТВ Будва и сл. Аутор је запажених пројеката из области културе и медија везаних за едукацију директора институција културе и локалних медија у Србији и Црној Гори. Иницијатор је и координатор бројних истраживања везаних за јавне и комерцијалне телевизије у Србији.

Покретач је и значајних акција везаних за медијско законодавство у Србији.

Од 2005. до 2009. године био је члан градске комисије за културу Града Београда. Од 2006-2008. године је члан и Председник жирија за доделу награде најбољој сајамској презентацији на Међународном сајму књига у Београду.

Од 2008. године председник је радне групе Министарств акултуре за професионални развој у култури и медијима. Пројекат „Национални програм професионалног развоја у култури и медијима“ подржан је од стране UNESCO-а а чија је реализација у току.

Добитник је Годишње награде удружења пропагандиста Србије – УЕПС, за 2003. годину и сребрне медаље Универзитета уметности и члан ENCATEC-а (Европска мрежа тренинг центара у култури и медијима). Директор ИАА (International Advertising Association) едукативног програма као и члан борда ИАА Србија.

Рођен је 1962. године у Београду где је завршио основну и средњу школу као и факултет. Ожењен је. Има сина Вида.

Селекција обављених радова везана за медије и медијско законодавство

- „Creative Entrepreneurship Education and Television Production in Serbia“; Creative Entrepreneurship and Education in Cultural Life“; Columbia College Chicago, jul 2009.
- „La monopolization du marche de la television en Serbie“ Culture, teritories et societe en Europe, мај 2009, Гренобл.
- „Инстине и лажи у оглашавању“, Маркетинг Србије бр. 9,2008, (ISSN 1459-8282).
- „Медијска писменост и цивилно друштво“ (Реклама и млади у контексту медијске писмености) ISBN 9958-9417-3-2 Сарајево, Босна и Херцеговина, септембар 2005.год.
- „културње индустрије у Србији – успешна модел Балканика.“
МЕЖУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЈА ТВОРЧЕСКИЕ ИНДУСТРИЈЕ У ЖИЗНИ
КУЛТУРЊИ И ЖИЗНИ ГОРОДА – САНКТ-ПЕТЕРБУРГ, МАРТ 2005.
- “Short specialiyed courses for professionals in culture, education and media“,
Међународна конференција: „Managing cultural dynamics within the renewed Europe“ Cracow,
Poland, мај 2004. Пленарно предавање публиковано у целини.
- „Искушења образовања за медијску писменост“, Београд, Међународна
конференција: „Медији и образовање“, октобар 2003.
- „Образовање за савремени медијски менаџмент“ Међународна конференција:
„Медији и образовање“, Београд, октобар 2003.
- „Какву телевизију заслужује Србија“, Зборник радова Факултета драмских
уметности, 4, Београд, 2001. год.
- „Стратешки аспекти управљања пројектом – прва приватна телевизијска мрежа у
Југославији“, ИВ интернационални симпозијум из пројектног менаџмента „YUPMA
2000“, април 2000. год.
- „Оснивање прве приватне телевизијске мреже у Југославији“, Зборник радова
Факултета драмских уметности 3,Београд, 2000. год.
- „Потенцијали медијских тржишта централне и источне Европе“, VI међународни
симпозијум „Окружење, менаџмент, конкурентност“, јун. 1998. год. Стр. 586-591.
- „Медијски аспект телешопа у управљању рекламном кампањом“, ИИ
интернационални симпозијум из пројектног менаџмента „Project management – нове
методе и технике“, Златибор, април 1998. год. Стр. 196-200.
- „Телевизијски практикум“, Практикум за студенте III године Телевизијске
продукције, Факултет драмских уметности 1997. год.

- „ТВ мреже – опрема за лов на новим тржиштима“, Зборник радова Факултета драмских уметности 2, Београд 1997.г. YU ISSN 1450-5681. Стр. 488-494.
- „Телешоп против теленовела – Виђено на ТВ“, Зборник радова Факултета драмских уметности, Београд 1, 1997. год. YU ISSN 1450-5681. Стр. 390-398.
- „Television For New Millennium“, Media And Culture (Culture in market economu – Economu in culture). Дебрецин, Мађарска, октобар, 1997. Стр. 135-143.
- „Commercial TV Management – Creating the New Concept Of Culture in East And Central Europe“, Management Tasks in the Process of Cultural Integration in Europe, новембар, 1996. год.
- „Стратешки ТВ менаџмент у функцији остварења конкурентске предности“ Зборник радова V међународног симпозијума SymOrg 96, Management and enterprise development. Врњачка Бања, јун 1996. Стр. 213-218.
- „Kereskedelmi teve-menedzment“, Kultura es kozosseg, MTA Szociologiai Intezet Kulturakutato Muhely, Мађарска, 1995. ISNN 0133-2597. Стр. 229-232.
- „Организациони задаци комерцијалне телевизије – циљ, продуктивност и друштвена одговорност“, Зборник радова IV међународног симпозијума SymOrg 95, Економска криза и промене: Златибор, јун 1995. Стр. 216-222.
- „Менаџмент комерцијалне телевизије“, Монографија, Факултет драмских уметности и Институт за позориште, филм, радио и телевизију, Београд, мај 1995. Укупно 165 страна. ISBN 86-82101-07-06.
- Менаџмент комерцијалне телевизије и конкуренти“, часопис „Новинарство“, тематски двоброј (бр. 2-3) посвећен телевизији, Институт за новинарство, Београд, октобар 1994. год. UDC 07 YU ISSN 0029-5175. Стр. 28-37.
- „Менаџмент у функцији маркетиншког обликовања комерцијалне телевизије“, Одбрањена магистарска теза, Факултет драмских уметности, Београд 1994. Укупно 160 страна.
- „Основи стратешког менаџмента комерцијалне телевизије“, III међународни симпозијум Менаџмент на прагу XXI века. Златибор, мај 1994. године. Стр. 530-536.
- „Лексикон филмских и телевизијских појмова“ (8 одредница); Научна књига и Универзитет уметности у Београду, 1993. год. ISBN 86-23-72004-0. Стране: 164, 435, 574, 670, 742, 925, 932, 933.
- „Управљање маркетингом комерцијалне ТВ“ Маркетинг у уметности, Зборник радова ФДУ, 1993. год. ISBN 86-82101-06-08. Стр. 105-111.
- „Независне ТВ станице у Југославији“, Међународно саветовање о медијима у Ужгороду, Украјина – новембар 1992.

- „Развијање стратегије конкуритивности међу комерцијалним ТВ станицама у Београду“, Маркетинг систем и стратегијско управљање предузећима, Економски факултет, 1992.

4205909.001/c1

МИЛОВАН ВИТЕЗОВИЋ - биографија

Милован Витезовић (11.09.1944. Витезовићи, Белоперица, Косјерић) похађао је основну школу у Косјерићу и гимназију у Ужицу.

После студирања на Филолошком факултету, на групи опште књижевности, студирао је и на Факултету драмских уметности, у групи за драматургију. Ту је стекао стручни назив дипломирани драматург, што му је постало професионално звање.

У књижевним огледањима, Витезовић се прво осведочио као песник и песник за децу. Потом се огледао у сатири и у већим књижевним формама.

Био је уредник за књижевност у омладинској ревији "Сусрет" од 1966, док почетком 1969. године није забрањена, а потом и укинута.

Био је оперативни уредник у "Књижевним новинама", када им је главни уредник био Зоран Глушчевић, док оне нису забрањене, а главни уредник ухапшен и осуђен.

Сатиричари су у лето 1969. године Витезовићу поверили да уреди гласило Чивијаде, фестивала хумора и сатире - "Чивију", која је забрањена због његових песама.

Примљен је у чланство Удружења књижевника Србије и српског ПЕН центра. И скрасио се у "Језу", пишући сатиричне текстове.

Драмска редакција ТВ Београд позвала га је, почетком 1970, на интерни конкурс да напише савремени драмски текст.

Витезовић је написао "Шешир професора Косте Вујића" са темом из 19. века. Реализација овог сценарија и његов успех отворили су му врата ТВ Београд, прво као писцу, где су му уредници Љубомир Радичевић и Василије Поповић, уверени да су у њему стекли сценаристу за историјске серије, поручили да напише играну биографску серију о Димитрију Туцовићу. Када се и том серијом показао, поручили су му да пише серију коју је желео прво да ради - о Вуку Караџићу. Почео је да ради по свом уверењу, темељно и проверено, а по уредничком уверењу - споро. Зато је позван да дође у телевизију за уредника играних серија, сем да буде уредник себи.

Серија "Вук Караџић" је завршена тако што је редитељ Кадијевић снимао прве епизоде док је Витезовић писао завршне.

Као око свега, Срби су се поделили и око серије "Вук Караџић" током њеног приказивања. Тек је највећа европска награда овој серији стишала сва спорења. Писац сценарија је за ову серију добио Октобарску и Вукову награду.

Витезовић је био уредник играних серија четрнаест година, од 1977. до 1991. године, када је постао главни уредник Уметничко-забавног програма РТС. Прво је, под насловом "Ембарго", на програму приказао све до тада забрањене драме и друге уметничке емисије, а у исти мах је скинуо са ударних термина емисије турбо-фолка. Баш из тог разлога је Маркетинг РТС-а све учинио да се забавни програм одвоји од уметничког. То се десило на обострано задовољство.

Витезовић је са осталим уредницима Уметничког програма све чинио да у најтежим временима уметнички програми буду телевизија која се воли, насупрот информативним програмима који су у претешком времену иритирали народ својим манипулацијама. Та супротност је сезала до неподношења два програма. У томе времену програмске нетрпељивости Витезовић је, као главни уредник, потписао више од стотине телевизијских играних филмова и драма, више стотина епизода играних серија и преко хиљаде документарних и дечјих емисија, и осамдесетак биоскопских филмова у којима је Телевизија учествовала и више од законске обавезе, старајући се да се у времену подељених не цензурише ниједна страна, одбивши да од генералног директора прима спискове непожељних сарадника, аутора и глумаца.

Када је у ратном (НАТО) стању добио наредбу да направи списак људи Уметничког програма за принудне одморе и изгледно отпуштање, послао је списак са само једним именом - Милован Витезовић. Зато је суспендован, смењен и послат на принудни одмор, који се одужио годинама.

Године 2001. Витезовић је са Факултета уметности позван за предавача за предмет Филмски и ТВ сценарио. И то почастовано чини, учећи студенте да воле своје опредељење, највише што могу, и да стварају из љубави која је тајна сваког правог успеха.

Витезовић је објавио више од тридесет књига у преко 150 издања, што га уврштава у ред најчитанијих српских писаца. Написао је сценарија за више од педесет сати играних програма највише ТВ категорије. Саставио је више од десет антологија српске и светске поезије, прозе и књижевности за децу. Заступљен је у више од педесет, наших и светских, антологија поезије, поезије за децу, афоризама, прозе, фантастике, телевизијских драма... Ушао је у нашу школску лектиру и у немачке средњошколске читанке. Мало је европских новина које нису објављивале његове афоризме, од хамбуршког "Stern"-а до московске "Недеље". Превођен је на енглески, немачки, грчки, руски, италијански, румунски, македонски, словеначки, хебрејски, чешки, пољски, мађарски, шведски... Осведочио се и као уредник књига. Као гост-уредник у Заводу за уџбенике и наставна средства, у едицији капиталних издања уредио је изабрана дела Павла Поповића, Богдана Поповића, Јована Скерлића, Милана Кашанина и Стојана Новаковића (издавање у току).